

Arrest

nr. 336 065 van 17 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. MEULEMEESTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 12 oktober 2024 en dient twee dagen later een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 juni 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 3 juli 2025 aangetekend aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Georgische nationaliteit. U werd geboren op 17 juni 1997 in Kutaisi. U bent orthodox christen van religie en Georgische van etnie.

Van uw geboorte tot 2003 woonde u in Kutaisi, waarna u naar Tbilisi verhuisde tot uw twaalfde, in 2009. Daarna verhuisde u terug naar Kutaisi tot uw 17de, tot 2014. Na uw middelbare school verbleef u afwisselend enkele maanden bij uw vader in Kutaisi en bij uw moeder in Tbilisi. Uw thuissituatie was bij geen van beide wenselijk: bij uw moeder werden u en uw broer fysiek mishandeld, en bij uw vader psychologisch.

In 2016 ging u voor een halfjaar aan de slag in een supermarkt, maar daar verdiende u niet veel. Begin 2018 werd u verkracht door een vriend van uw nicht toen u op haar huis paste terwijl zij in Griekenland verbleef. U vertelde dit enkel aan een paar vrienden en diende geen klacht in. U raakte in een depressie. Omwille van dit incident, en om uw financiële- en uw thuissituatie te ontvluchten, trok u in juni 2018 naar Griekenland om er te gaan werken: uw tante en oma verbleven daar al en konden u daarmee op weg zetten.

In Griekenland mocht u van uw tante en oma echter niet studeren of zelf iets huren omdat zij u niet volwassen genoeg vonden; u moest binnen blijven en uw werk als bejaardenverzorgster uitvoeren. Wanneer u protesteerde, belden zij uw vader op, die u dan telefonisch bedreigde. U volgde uiteindelijk wel een opleiding tot schoonheidsspecialiste in Griekenland, maar die werd stopgezet wegens corona. U besloot in februari 2021 naar Georgië terug te keren om uw opleiding daar verder te zetten.

Bij terugkeer woonde u eerst bij uw moeder in Tbilisi, maar zij stuurde u al na een week weg. U vestigde zich dan bij uw vader in Kutaisi, waar in die periode enkel zijn vrouw en oma aanwezig waren. Uw vader verbleef zelf in Europa. U vond geen werk, maar volgde wel de opleiding tot schoonheidsspecialiste.

In april 2022 keerde u terug naar Griekenland om te werken. U vond zelf een job buiten Athene maar werd door uw werkgever als slavin behandeld en keerde terug naar Athene. Daar ontmoette u een man, M. G., die u al kende van ziens in Georgië. Jullie kregen een relatie en kregen samen een zoontje, D.. Tijdens de zwangerschap had u gezondheidsproblemen wegens een geknelde zenuw en mocht u van uw werkgever niet verder werken. Er ontstonden ruzies tussen u en uw partner. Uw zoontje werd te vroeg geboren, op 33 weken, en ook na de bevalling had u gezondheidsproblemen: u en uw zoontje hadden beiden een infectie in het bloed. Uw schoonmoeder bemoeide zich erg met de opvoeding van uw zoontje en vond u geen goede moeder. Ook daarover waren ruzies met uw partner. Op een dag sloeg uw partner een glazen deur kapot bij een ruzie, verwondde hij zich ernstig aan de arm en vluchtte hij. Er was ook een stuk glas in het haar van uw zoontje gevallen. Bij een ander incident maakte uw partner ruzie met iemand en verwondde hij deze persoon met een mes. U wilde weg van uw partner, maar hij en uw schoonmoeder zeiden dat u uw zoontje niet mee naar Georgië mocht nemen. Daarom stemde u toe om samen naar Georgië terug te keren.

In november 2023 vestigde u zich zo samen met uw man en kind in het huis van uw moeder in Tbilisi, waar ook uw broer woonde. Uw man begon in Georgië meer te drinken en drugs te gebruiken. Uw moeder verbleef in die periode eerst in Europa maar toen zij terugkeerde moesten jullie vertrekken. Haar man hielp jullie met een maand huishuur, en uw partner werd aan een job geholpen, maar hij wilde niet werken en het beetje dat hij wel verdiende werd op zijn rekening geblokkeerd om eerdere schulden te betalen. Daarover ontstonden opnieuw ruzies. Uw broer haalde u weg bij uw man en u trok met uw zoontje naar uw vader in Kutaisi in november 2024. Op gegeven moment was u een week bij uw zoontje in het ziekenhuis: hij was wegens hoge koorts opgenomen. In die periode was uw ex-partner blijkaar bij uw vader ingetrokken en waren ze goed bevriend geraakt. Uw vader vond dat u bij uw ex-partner moest blijven en dat u zijn imago niet moest schenden met een scheiding. Op een dag stuurde u uw ex-partner toch weg uit de woning, omstreeks april 2024. Sindsdien bedreigde uw vader u met de dood als u niet bij uw ex-partner terug zou gaan.

In diezelfde periode had uw oma reeds een klacht ingediend bij de politie tegen uw vader, omdat hij bij een ruzie een theepot met kokend water op uw oma had gegooid en haar been verbrand. Uw vader bedreigde haar vervolgens en uw oma wou haar klacht intrekken, maar dat kan niet meer volgens de Georgische wet bij gevallen van huiselijk geweld. Uw oma trok naar Griekenland. U was ook zelf bang van uw vader, vanwege de bedreigingen, en bovendien meent u dat hij banden heeft met een criminele organisatie. Hij was in het verleden al vier keer eerder veroordeeld. Het onderzoek voor het geweld tegen uw oma is nog niet ten einde.

U trok in april 2024 ook zelf weg uit de woning van uw vader en verbleef afwisselend bij een nicht en bij vrienden tot uw vertrek uit het land in augustus 2024. U trok naar Griekenland en verbleef er eerst bij een vriendin maar trok daarna in bij uw ex-schoonmoeder. Daar kreeg u een korte affaire met haar partner. Er werd stiekem een opname gemaakt van u terwijl u seks had met hem. Uw ex-schoonmoeder dreigde sedertdien dat ze de opname aan haar zoon, uw ex-partner, zou laten zien. U trok daarop weg uit Griekenland en reisde door naar België.

U arriveerde op 12 oktober 2024 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 14 oktober 2024. U heeft uw ex-partner toegestaan om telefonisch contact te hebben met jullie zoontje, maar sedertdien

dreigt hij ermee jullie zoontje terug te halen met de hulp van zijn tante, die advocaat is en u overal zou kunnen vinden. Uw moeder heeft op facebook een bericht gepost dat zij u zoekt, maar u weet niet waarom. Van uw vader heeft u niets meer gehoord.

Ter staving van uw asielverzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, de geboorteakte van uw zoon, een gerechtelijk document in verband met de klacht van uw oma, een verslag van het ziekenhuis van toen uw ex zijn arm had gekwetst, screenshots van een gesprek met uw ex, screenshots van een gesprek tussen uw moeder en uw vriendin en een screenshot van de facebookpost waarin uw moeder naar u op zoek gaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het CGVS werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw vrees is immers ongegrond, enerzijds omdat in Georgië bescherming beschikbaar is, anderzijds omdat de problemen die u inroept onvoldoende zwaarwichtig zijn.

U ontvluchtte Georgië wegens bedreigingen van uw vader, die u wil dwingen samen te blijven met uw gewelddadige en drugsverslaafde ex-partner.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.*

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en

begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

- U stelt dat u van plan was klacht in te dienen naar aanleiding van uw vaders bedreigingen, maar dat dit u door allerlei familieleden werd afgeraden, waarop u uiteindelijk geen contact nam met de politie: u voelde zich alsof niemand u steunde. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de eenzaamheid die u daarin voelde, kan enkel worden vastgesteld dat u geen poging deed om overheidsbescherming te verkrijgen, waardoor u geenszins aantoont dat deze bescherming in uw geval niet beschikbaar zou zijn (CGVS p. 9).

- U haalt ook zelf aan dat uw oma haar klacht tegen uw vader wegens huiselijk geweld (het over haar gooien vaneen kokend hete theepot) niet kon intrekken, omdat de Georgische wet verstrengd is voor zaken van huiselijk geweld. U toont zo niet aan dat de Georgische overheid onwillig of niet bij machte zou zijn in te grijpen in gevallen van huiselijk geweld, zoals ook uw vaders bedreigingen naar u toe (CGVS p. 8).

- Uw vader werd in Georgië reeds enkele keren veroordeeld voor verschillende misdaden, waaronder eens tot een jaar celstraf wegens diefstal (CGVS p. 8-9). Hieruit blijkt geenszins dat de Georgische overheid tegen uw vader niets zou kunnen uithalen, of hem de hand boven het hoofd zou houden.

- Hoewel de doodsb bedreigingen van uw vader afkomstig zijn, vreest u ook dat uw ex-partner u zou kunnendoden, omwille van zijn gewelddadige gedrag tijdens jullie relatie en samenwoning. Ten overvloede kan worden aangehaald dat ook hij reeds veroordeeld werd in het verleden, wegens het breken van de coronamaatregelen, waardoor er ook wat hem betreft geen indicaties zijn dat de Georgische overheid niets tegen hem zou kunnen of willen beginnen (CGVS p. 11, 12).

- U claimt dat, indien u klacht ingediend had, uw vader dan iemand anders naar u zou hebben gestuurd om iets aan te doen, omdat hij banden zou hebben met criminele organisaties (CGVS p. 12). Vooreerst is dat slechts een hypothetische bewering. In de praktijk blijkt dat uw vader niemand naar u toe gestuurd heeft, en heeft u geen enkel contact meer gehad met hem - rechtstreeks noch via iemand anders - sedert u zijn woning verliet in april 2024 (CGVS p. 11, 12). Hoewel er dus geen concrete aanwijzingen zijn dat uw vader u via iemand anders iets zou aandoen, kan toch het volgende worden opgemerkt. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

- U heeft evenmin hulp gezocht bij vrouwenorganisaties. U stelt dat u dit niet overwoog, omdat u daar niet aan gedacht had (CGVS p. 12-13). Gezien u deze hulp niet zocht, toont u ook niet aan dat deze in uw geval niet beschikbaar zou zijn.

Er moet worden geconcludeerd dat u niet heeft aangetoond dat u in Georgië geen bescherming zou kunnen krijgen voor uw problemen, aangezien u deze bescherming nooit heeft gezocht.

Daarnaast blijken uw problemen in Georgië ook onvoldoende zwaarwichtig.

- U heeft al uw hele leven een zeer moeilijke relatie met beide uw ouders. Uw vader zou u ook in 2022 met de dood bedreigd hebben, toen u in Griekenland verbleef en meer zelfstandigheid wou krijgen van uw oma en tante. In de praktijk ondernam hij na die eerste bedreigingen in 2022 verder niets tegen u, ook niet na uw terugkeer vanuit Griekenland naar Georgië en ook niet toen u in zijn woning introk (CGVS p. 5, 8).

- Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft u niets meer van uw vader gehoord nadat u uit zijn woning vertrok in april 2024, ook niet in de maanden dat u nog in Georgië bij vrienden verbleef (CGVS p. 11, 12).

- De vertrekaanleiding die u er uiteindelijk toe bracht om Georgië te verlaten, namelijk de bedreigingen door uw vader, vond plaats in april 2024 (CGVS p. 9). U wachtte daarna nog drie maanden om Georgië te ontvluchten, wat niet getuigt van een ernstig en urgent vreesbewustzijn in uw hoofd. Bovendien bleef u na uw uiteindelijke vlucht uit Georgië eerst nog twee maanden in Griekenland, zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Nochtans kende u de procedure, gezien u op aanraden van uw partner reeds een verzoek in Griekenland had ingediend samen met hem in 2022 (op basis van een verzonnen relaas. Het verzoek werd afgewezen) (CGVS p. 13). Uit deze handelwijze blijkt dat u internationale bescherming zelf niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

Naast uw vrees voor uw vaders doodsb bedreigingen, stelt u ook te vrezen dat u door het gedrag van uw vader en ex-partner tot zelfmoord gedreven zal worden (CGVS p. 11). Er moet worden aangestipt dat uit niets blijkt dat de psychologische hulp waar u mogelijk nood aan heeft in Georgië niet beschikbaar zou zijn, of u geweigerd zou worden.

Met betrekking tot het seksfilmpje dat uw ex-schoonmoeder dreigde te tonen aan uw ex-partner en uw vader, kan nog het volgende worden opgemerkt. U stelt dat zij u zouden kunnen doden als zij het filmpje te zien zouden krijgen (CGVS p. 10). Uit niets blijkt echter dat zij het filmpje effectief zou getoond hebben aan uw vader of haar zoon. U maakt geen gewag van bedreigingen die hieruit zouden voortgevloeid zijn, waardoor deze vrees louter hypothetisch is.

Tot slot haalde u geen vrees aan voor de man die u in 2018 heeft verkracht.

Er moet geconcludeerd worden dat de vrees die u inroept ongegrond is, enerzijds omdat bescherming in Georgië beschikbaar is, anderzijds omdat de problemen die u inroept onvoldoende zwaarwichtig zijn. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u in Georgië een gegronde vrees zou moeten koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw paspoort en de geboortakte van uw zoon bevatten identiteitsgegevens die niet in twijfel worden getrokken. Het ziekenhuisverslag toont aan dat uw ex zijn arm inderdaad heeft gekwetst in Griekenland, maar dat werpt geen nieuw licht op bovenstaande. De screenshots van het gesprek tussen uw vriendin en haar moeder, en de screenshot van de facebookpost van uw moeder, tonen aan dat zij inderdaad naar u op zoek is gegaan. U geeft echter zelf aan dat u niet weet waarom zij u zoekt, waardoor hieruit geen vrees valt af te leiden (CGVS p. 10-11). De screenshots van het gesprek tussen u en uw ex vormen een aanwijzing van jullie moeilijke relatie, die an sich niet in twijfel getrokken wordt.

Via uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud liet u weten dat uw zoon ter wereld kwam na 33 weken zwangerschap, in plaats van de 31 weken die staan neergeschreven in het gehoorverslag. Deze opmerking werpt evenmin een ander licht op bovenstaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 1, (2), van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de richtlijn 2005/85/EG), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Verzoekster haalt aan dat in de bestreden beslissing ten onrechte is gesteld dat zij niet zou aantonen enige bijzondere procedurele noden te hebben. Volgens haar blijkt haar kwetsbaarheid *in casu* uit haar verklaringen en asielrelaas. Zij werd herhaaldelijk het slachtoffer van psychologisch en fysiek geweld. Daarenboven is zij een alleenstaande moeder met minderjarig kind. Zij besluit dat de bestreden beslissing op dit punt een substantiële onregelmatigheid bevat.

Wat betreft de ondergane vervolging, merkt verzoekster voorafgaand op dat de verwerende partij haar psychisch lijden en dat zij het slachtoffer is geweest van fysiek en mentaal geweld niet in twijfel heeft getrokken. Zij werpt op dat zij het slachtoffer is geweest van ernstig psychisch en fysiek geweld dat traumatiserende gevolgen voor haar heeft gehad, wijst erop dat zij in het verleden reeds is vervolgd en dat bijgevolg het vermoeden, voorzien in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, moet worden toegepast. Zij verwijst verder naar rechtspraak van de CNDA en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Vervolgens uit verzoekster theoretische beschouwingen over de subjectieve aard van de vrees. Zij is in haar land van herkomst reeds vervolgd en de ernstige traumatische gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt en de lichamelijke en psychische nawerkingen die zij heeft overgehouden hebben volgens haar duidelijk geleid tot een verhoogd angstgevoel, wat rechtvaardigt dat zij niet kan overwegen om naar Georgië terug te keren.

Verzoekster werpt voorts op dat de verwerende partij ten onrechte meent dat zij zich zou kunnen beroepen op de bescherming van de overheid of van instanties in haar land van herkomst. Waar haar verweten wordt geen klacht te hebben ingediend tegen haar vader en voormalige partner, haalt zij aan dat zij te veel angst had voor de reactie van haar vader en repercussies die dergelijke klacht zou kunnen hebben op haar eigen veiligheid. Zij oppert verder dat uit de "*COI Focus Georgië*" blijkt dat huiselijk geweld een maatschappelijk verschijnsel is dat de overgrote meerderheid van de vrouwen treft en dat de ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van dergelijk geweld bij het verlaten van een toevluchtsoord een gevoelige kwestie blijft. Ondanks vooruitgang blijft effectieve bescherming tegen secundaire victimisatie en de bescherming van slachtoffers van herhaald geweld problematisch en heeft het openen van onderzoeken naar huiselijk geweld nieuwe incidenten niet voorkomen. Onder verwijzing naar algemene informatie oppert verzoekster dat de doeltreffendheid van de genomen maatregelen op verschillende gebieden problematisch blijft. Verder verwijst zij naar het arrest *Tkheidze/Georgië* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 7 juli 2021 waarin Georgië werd veroordeeld wegens niet-nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 2 *juncto* artikel 14 van het EVRM. Zij benadrukt dat het EHRM in dit arrest van oordeel was dat de passiviteit van de politie beschouwd kon worden als een systematisch gebrek en dat een diepgaand onderzoek diende te worden gevoerd naar de vraag of discriminatie en seksisme aan de basis lagen van deze inactiviteit. Tot slot citeert zij ook uit het arrest nr. 247 498 van 14 januari 2021 van de Raad. Zij besluit dat haar niet verweten kan worden de bescherming van haar nationale autoriteiten niet te hebben ingeroepen indien deze haar niet kunnen beschermen en stipt hierbij nog aan dat zij verklaarde dat haar vader banden had met verschillende criminele organisaties en dat hij, als zij klacht had ingediend, wraak op haar had kunnen nemen.

Vervolgens gaat verzoekster in op de ernst van de feiten en op bepaalde van de overwegingen in de bestreden beslissing in dit verband die zij poogt te weerleggen.

Tot slot gaat verzoekster in op haar vrees "*in het licht van de subsidiaire bescherming*", waarbij ze eerst een theoretische toelichting geeft. Voor haar is het duidelijk dat zij bij terugkeer naar Georgië niet de mogelijkheid zou hebben om een leven te leiden dat in overeenstemming is met de menselijke waardigheid. Geweld tegen vrouwen, soms uitmondend in vrouwenmoorden, blijft een van de ernstigste problemen van Georgië. Verder oppert zij dat zelfs als er nog enige twijfel zou bestaan op het risico op vervolging in haar hoofde, haar het

voordeel van de twijfel dient te worden verleend, waarbij zij andermaal wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 13 oktober 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarbij de weblink is opgenomen naar de COI Focus “*Georgië – Algemene situatie*” van 12 februari 2025.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zou kunnen schenden daar dit artikel betrekking heeft op de handelswijze van de commissaris-generaal na ontvangst van een volgend verzoek om internationale bescherming, terwijl het *in casu* door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming een eerste verzoek om internationale bescherming betreft. Bijgevolg mist dit onderdeel van het middel juridische grondslag.

Verzoekster voert in het middel de schending aan van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG, doch geeft niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepaling geschonden acht. Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG merkt de Raad nog op dat deze bepaling werd overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulariseren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2

april 2003, nr. 117.877). Verzoekster toont dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kan derhalve de schending van voormelde bepaling niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. In de mate dat verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.7. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing, na grondige lezing van de gegevens in het administratief dossier, dat verzoekster geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) evenmin dergelijke noden in haar hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Verzoekster betwist dit en oppert dat haar kwetsbaarheid blijkt uit haar verklaringen en asielrelaas. Zo werd zij herhaaldelijk het slachtoffer van psychologisch en fysiek geweld en is zij daarenboven een alleenstaande ouder met een minderjarig kind. Dit alles wordt op zich door de Raad niet betwist. Evenwel kan uit de stukken van het dossier en voorliggende elementen in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming en om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Vooreerst gaf verzoekster bij de aanvang van haar procedure, in de 'vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ' d.d. 26 maart 2025, zelf duidelijk aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (administratief dossier, 'vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ'). Wanneer zij over haar gezondheidstoestand werd ondervraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf zij aldaar aan dat zij pijn heeft aan haar heup en dij waardoor liggen en stappen veel pijn doet (administratief dossier, 'verklaring DVZ', nr. 28). Bij het commissariaat-generaal verklaarde verzoekster, gevraagd hoe zij zich voelde, dat zij in staat is om het onderhoud af te leggen, en dat er geen problemen, zoals een ziekte, haar verhinderen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf verzoekster aan dat zij alles heeft kunnen vertellen, niets toe te voegen had en de tolk goed begrepen had en haar advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p. 14).

Zowel uit de verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken, de aldaar ingevulde vragenlijst als de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal blijkt dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige, noemenswaardige problemen worden afgeleid, die terug te brengen zijn tot medische, psychologische en/of cognitieve problemen. Verzoekster kon daarbij concreet en omstandig antwoorden op de vragen en heeft haar vluchtrelaas uitgebreid uiteengezet. Tot op heden ligt ook geen enkel medisch attest voor dat de psychologische en fysieke beweerdde problemen vermag te staven of waaruit kan blijken dat verzoekster niet in staat kan worden geacht om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

Aldus toont verzoekster niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Bijgevolg treedt de Raad de conclusie van de verwerende partij bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Georgië, te zijn ontvlucht omwille van bedreigingen van haar vader, die haar wil dwingen samen te blijven met haar gewelddadige en drugsverslaafde ex-partner. Verder vreest zij dat haar ex-partner haar zou kunnen doden omwille van zijn gewelddadig gedrag tijdens hun relatie en samenwoning. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij in Georgië een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, dient te koesteren of dat zij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Haar vrees is immers ongegrond, enerzijds omdat in Georgië bescherming beschikbaar is, anderzijds omdat de problemen die zij inroept onvoldoende zwaarwichtig zijn.

2.3.8.2. De Raad stipt vooreerst aan dat niet wordt betwist dat verzoekster al haar hele leven een zeer moeilijke relatie heeft met haar ouders, dat zij in het verleden samenwoonde met een gewelddadige ex-partner en dat haar vader haar bedreigde opdat zij de relatie met haar ex-partner niet zou verbreken. De Raad treedt de commissaris-generaal evenwel bij dat de problemen van verzoekster in Georgië onvoldoende zwaarwichtig zijn opdat haar internationale bescherming kan worden verleend.

Wat betreft de bedreigingen uitgaande van verzoeksters vader, stipt de Raad aan dat haar vader haar in 2018 met de dood zou bedreigd hebben, toen zij in Griekenland verbleef en meer zelfstandigheid wou krijgen van haar oma en tante aldaar. In de praktijk ondernam haar vader na die eerste bedreigingen verder niets tegen verzoekster, ook niet na haar terugkeer vanuit Griekenland naar Georgië en ook niet toen zij in zijn woning introk (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 8). De vertrekaanleiding voor verzoekster uit haar land van herkomst is gelegen in de concrete bedreigingen door haar vader in april 2024, die vond dat zij bij haar ex-partner moest blijven en dat zij zijn imago niet moest schenden met een scheiding, nadat zij haar ex-partner wegstuurde uit hun woning. Sindsdien bedreigde haar vader haar met de dood als zij niet bij haar ex-partner zou terug gaan (*ibid.*, p. 8-9). Verzoekster wachtte daarna nog drie maanden alvorens Georgië te verlaten, wat niet getuigt van een ernstig en urgent vreesbewustzijn in haar hoofd. Waar verzoekster hiertegen inbrengt dat zij een alleenstaande ouder met een minderjarig kind is, die geen steun van haar familie ontving, die herhaaldelijk door haar vader en ex-partner werd bedreigd en die geen middelen had om te vluchten, stipt de Raad aan verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij in die periode bij haar nicht en vrienden logeerde, dat zij op een dag naar het huis van haar vader ging om haar bagage op te halen en dat zij een goede relatie had met de vrouw van haar vader (*ibid.*, p. 9). Zij gaf toen geenszins aan dat zij geen ondersteuning van familie kreeg, ofschoon haar afgeraden werd om klacht tegen haar vader in te dienen, of geen middelen had om te vluchten, te meer zij bij familie en vrienden terecht kon en die haar mogelijkerwijze hadden kunnen ondersteunen het land te verlaten indien de bedreigingen dermate ernstig waren, zoals geopperd. Wat er ook van zij, na haar uiteindelijke vlucht uit Georgië verbleef verzoekster eerst nog twee maanden in Griekenland, zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer hij of zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet zulks in Griekenland te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid. Nochtans kende zij de procedure, aangezien zij op aanraden van haar ex-partner samen met hem in 2022 reeds een beschermingsverzoek in Griekenland had ingediend. Het verzoek was gebaseerd op een verzonnen relaas en werd afgewezen (*ibid.*, p. 13 en *Eurodac Search Result*). Uit deze handelwijze blijkt dat verzoekster internationale bescherming zelf niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in haar land van herkomst en hetgeen de ernst van de ingeroepen problemen wel degelijk ondermijnt. Verzoekster verklaarde tot slot niets meer van haar vader te hebben gehoord nadat zij uit zijn woning vertrok in april 2024, ook niet in de drie maanden nadien dat zij nog in Georgië bij haar nicht en vrienden verbleef, en dat zij geen contact meer heeft met hem (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 11-12).

Naast haar vrees voor de doodsb bedreigingen van haar vader, gaf verzoekster ook aan te vrezen dat zij door het gedrag van haar vader en ex-partner tot zelfmoord gedreven zal worden (*ibid.*, p. 11). Uit niets blijkt en verzoekster toont geenszins aan dat de psychologische hulp waar zij mogelijk nood aan heeft in Georgië niet beschikbaar zou zijn of haar geweigerd zou worden.

Met betrekking tot het seksfilmpje van haar en de partner van haar ex-schoonmoeder en dat deze laatste dreigde dit te tonen aan haar ex-partner en vader en waarop zij haar zouden kunnen doden (*ibid.*, p. 10), merkt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, op dat uit niets blijkt dat de ex-schoonmoeder het bewuste filmpje effectief getoond zou hebben aan verzoeksters vader of haar ex-partner. Verzoekster maakt geen gewag van bedreigingen die hieruit zouden voortgevloeid zijn, waardoor deze vrees dan ook louter hypothetisch is.

Waar niet wordt ontkend dat verzoekster in 2018 verkracht is geweest door een vriend van haar nicht, blijkt uit de verklaringen van verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud nergens dat zij daaromtrent op heden een vrees voor vervolging aanvoert. Waar zij *post factum* in het verzoekschrift boudweg en zonder enige concrete onderbouwing een risico op stigmatisering en sociale uitsluiting en een verhoogde kwetsbaarheid in haar hoofde opwerpt, vindt dit geen neerslag in haar eerdere verklaringen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de door verzoekster ingeroepen problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn.

Waar verzoekster – onder verwijzing naar rechtspraak uit Frankrijk en 's Raads arrest nr. 190 672 van 17 augustus 2017 – betoogt dat de psychologische nawerkingen in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming van in het verleden ondergane vervolging kunnen opwegen tegen de voorwaarde dat de vrees nog steeds moet bestaan, stelt de Raad vast dat volgens de vigerende rechtspraak wel degelijk vereist is dat een gegronde vrees voor vervolging actueel en niet louter hypothetisch is opdat dit zou kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Tevens dient te dezen te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht, al helemaal niet voor wat betreft rechtspraak uit de rechtsorde van een ander land. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer daar op heden geen enkel psychologisch attest voorligt.

In zoverre verzoekster meent dat het subjectieve element van haar angst niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld, merkt de Raad op dat het UNHCR "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees*" duidelijk stelt dat een gegronde vrees naast het subjectieve element ook een objectief element vereist in de vorm van een objectieve situatie, en dat beide elementen in aanmerking moeten worden genomen. Op analoge wijze herhaalt de Raad dat een subjectieve vrees enkel relevant is wanneer er een objectieve basis is, met name zwaarwegende gronden, die het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade onderbouwen, wat in deze niet het geval is.

2.3.8.3. Daargelaten voormelde vaststellingen, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recentste COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 12

februari 2025, waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 13 oktober 2025 middels een werkende weblink wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld. In 2024 vinden net zoals voorgaande jaren opleidingen plaats voor procureurs en rechters met focus op de behandeling van zaken van huiselijk geweld. Meer dan 400 onderzoekers, openbare aanklagers en rechters hebben in 2021-2022 een opleiding gevolgd om gevallen van seksueel geweld efficiënter te onderzoeken, vervolgen en berechten.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf. De *Public Defender* noteert in het jaarrapport over 2023 dat daders van huiselijk geweld steeds vaker een elektronische armband krijgen bovenop een contactverbod. Het aantal contactverboden blijft in 2023 stabiel in vergelijking met voorgaande jaren en schommelt rond de 9.000. *GYLA* stelt in 2024 dat de procureur-generaal in de meeste strafzaken aangaande huiselijk geweld, 97 % in totaal, een verzoek indient om de beklaagde in voorlopige hechtenis te plaatsen. In een aantal situaties verkiest de rechter om een borgtocht te vragen in plaats van preventieve opsluiting.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht, op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven net zoals voorgaande jaren evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De Europese Commissie stelt in het uitbreidingsrapport van oktober 2024 vast dat er een toename is van het aantal meldingen over gender gerelateerd en huiselijk geweld, in het bijzonder over seksueel geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden, vluchtelingen, LGBTQI+-personen en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Het aantal vrouwenmoorden blijft ook hoog. Volgens de Europese Commissie is er ruimte voor verbetering wat betreft preventie en aanpak. De *Public Defender* stelt in 2023 een verbetering vast wat betreft het identificeren van het motief gender, wat geldt als een verzwarende omstandigheid, in rechtszaken aangaande vrouwenmoorden en moordpogingen op vrouwen. Toch blijft het in bepaalde situaties een uitdaging om dit correct te identificeren in de fase van het onderzoek of in de rechtbank.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogde het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling werd in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na een wetwijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. De algemene informatie waarnaar zij in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden van slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië op de korrel te nemen en aan te tonen dat huiselijk geweld alsook femicide nog steeds een groot probleem is in Georgië en dat er nog tekortkomingen zijn op het vlak van begeleiding en bescherming, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december 2023 en 12 februari 2025. De problemen op het vlak van implementatie van de ondernomen initiatieven in de praktijk, de tekortkomingen en de ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren, de beperkingen inzake bescherming tegen herhaaldelijk gender gerelateerd geweld, de problemen inzake opvangmogelijkheden en de stijging van het aantal femicidezaken zijn in bovenstaande analyse reeds meegenomen en onderkend. Het evaluatierapport van GREVIO van 22 november 2022, waarnaar in het verzoekschrift wordt gerefereerd, werd ten andere mee in aanmerking genomen bij het opstellen van de COI Focus van 11 december 2023. Noch het betoog van verzoekster, noch de informatie waarnaar zij verwijst, is van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het arrest van het EHRM, zoals aangehaald in het verzoekschrift, waarbij de Georgische staat door het Hof werd veroordeeld omwille van het feit dat zij geen effectieve bescherming biedt aan slachtoffers van gender gerelateerd geweld, heeft niet per definitie tot gevolg dat verzoekster in haar land van herkomst geen nationale bescherming voorhanden heeft voor de door haar ingeroepen problemen. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van verzoekster naar arrest nr. 247 496 van de Raad van 14 januari 2021. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming afzonderlijk te worden beoordeeld. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan deze arresten ten grondslag lagen, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken. Hoewel er in de zaak *Tkheldze/Georgië* van 8 juli 2021 eveneens sprake is van huiselijk geweld, dateren de aan deze zaak ten gronde liggende feiten van 2013-2015 en zoals *supra* reeds aangetoond en afdoende blijkend uit de hoger aangehaalde COI Focussen, zijn er sinds 2018 diverse wettelijke initiatieven genomen en ondersteuningsmechanismen opgezet voor een betere bejegening van slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië. De bronnen waar in betreffend arrest naar wordt verwezen, dateren van (lang) hiervoor.

Verzoekster toont met haar betoog in het verzoekschrift, dat is gebaseerd op landeninformatie en Europese rechtspraak, niet aan dat de door de verwerende partij gehanteerde informatie niet (langer) correct is, noch dat hieruit de verkeerde conclusies is getrokken.

Het gegeven dat er nog steeds ruimte is voor verbetering wordt door de Raad niet ontkend en komt ook aan bod in de hoger weergegeven beoordeling en analyse, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient geen bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad wijst erop dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook aan verzoekster zelf toekomt om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekster, ondanks de beweerde ernst van de door haar aangehaalde vrees voor haar vader en ex-partner, geen klacht heeft ingediend tegen deze personen en evenmin ooit enig beroep heeft gedaan op een ondersteunende instantie. In de bestreden beslissing worden volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen gedaan over het volstrekt nalaten van verzoekster om enige vorm van hulp en/of bescherming van de in Georgië aanwezige autoriteiten en instanties te verkrijgen:

- *“U stelt dat u van plan was klacht in te dienen naar aanleiding van uw vaders bedreigingen, maar dat dit u door allerlei familieleden werd afgeraden, waarop u uiteindelijk geen contact nam met de politie: u voelde zich alsof niemand u steunde. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de eenzaamheid die u daarin voelde, kan enkel worden vastgesteld dat u geen poging deed om overheidsbescherming te verkrijgen, waardoor u geenszins aantoont dat deze bescherming in uw geval niet beschikbaar zou zijn (CGVS p. 9).*
- *U haalt ook zelf aan dat uw oma haar klacht tegen uw vader wegens huiselijk geweld (het over haar gooien vaneen kokend hete theepot) niet kon intrekken, omdat de Georgische wet verstrengd is voor zaken van huiselijk geweld. U toont zo niet aan dat de Georgische overheid onwillig of niet bij machte zou zijn in te grijpen in gevallen van huiselijk geweld, zoals ook uw vaders bedreigingen naar u toe (CGVS p. 8).*
- *Uw vader werd in Georgië reeds enkele keren veroordeeld voor verschillende misdaden, waaronder eens tot een jaar celstraf wegens diefstal (CGVS p. 8-9). Hieruit blijkt geenszins dat de Georgische overheid tegen uw vader niets zou kunnen uithalen, of hem de hand boven het hoofd zou houden.*
- *Hoewel de doodsb bedreigingen van uw vader afkomstig zijn, vreest u ook dat uw ex-partner u zou kunnendoden, omwille van zijn gewelddadige gedrag tijdens jullie relatie en samenwoning. Ten overvloede kan worden aangehaald dat ook hij reeds veroordeeld werd in het verleden, wegens het breken van de coronamaatregelen, waardoor er ook wat hem betreft geen indicaties zijn dat de Georgische overheid niets tegen hem zou kunnen of willen beginnen (CGVS p. 11, 12).*
- *U claimt dat, indien u klacht ingediend had, uw vader dan iemand anders naar u zou hebben gestuurd om iets aan te doen, omdat hij banden zou hebben met criminele organisaties (CGVS p. 12). Vooreerst is dat slechts een hypothetische bewering. In de praktijk blijkt dat uw vader niemand naar u toe gestuurd heeft, en heeft u geen enkel contact meer gehad met hem - rechtstreeks noch via iemand anders - sedert u zijn woning verliet in april 2024 (CGVS p. 11, 12). Hoewel er dus geen concrete aanwijzingen zijn dat uw vader u via iemand anders iets zou aandoen, kan toch het volgende worden opgemerkt. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.*
- *U heeft evenmin hulp gezocht bij vrouwenorganisaties. U stelt dat u dit niet overwoog, omdat u daar niet aan gedacht had (CGVS p. 12-13). Gezien u deze hulp niet zocht, toont u ook niet aan dat deze in uw geval niet beschikbaar zou zijn.”*

Op grond van het geheel van bovenstaande overwegingen dient dan ook, in navolging van de commissaris-generaal, te worden geconcludeerd dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij in Georgië geen bescherming zou kunnen krijgen voor haar problemen, aangezien zij deze bescherming nooit heeft gezocht. Verzoekster brengt hier geen enkele concreet en dienstig verweer tegenin. Waar zij nogmaals benadrukt dat haar vader banden had met verschillende criminele organisaties en dat hij, indien zij klacht

tegen hem had ingediend, wraak had kunnen nemen, stipt de Raad aan dat dit reeds terdege is meegenomen in hogerstaande beoordeling en dat verzoekster geenszins elementen aanbrengt die deze beoordeling aan het wankelen doen brengen.

De Raad beklemtoont verder dat het net de bedoeling van het indienen van een klacht is om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en de eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat verzoekster zich niet gesteund voelde en teveel angst had doet hieraan geen afbreuk. De Raad benadrukt verder nogmaals dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

In zoverre verzoekster in deze andermaal verwijst naar de algemene situatie en wijst op haar onvoldoende geconcretiseerde (mentale) kwetsbaarheid, oordeelt de Raad dat dit geen afbreuk doet aan het voormelde en op zich ook niet volstaat om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in haar individueel geval onwillig dan wel onmachtig waren of – indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen – zullen zijn om hulp en/of bescherming te bieden. Het algemene betoog van verzoekster in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen. De Raad wijst er bovendien op dat geen afdoende elementen voorliggen die zouden verhinderen dat verzoekster redelijkerwijze in staat mag worden geacht beroep te kunnen doen, toch minstens de weg weet te vinden naar instanties die haar hulp dan wel bescherming kunnen bieden.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

2.3.8.4. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten en de overgemaakte opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken en opmerking niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Waar verzoekster betoogt dat zij het voordeel van de twijfel moet genieten, merkt de Raad op dat verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moeten weerleggen, waar zij echter geenszins in slaagt.

2.3.8.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofd kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.9.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling

of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend. Waar zij betoogt dat zij geen menswaardig leven zou kunnen opbouwen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, slaagt zij er, met verwijzing naar gebreken in de beschermingsmogelijkheden van slachtoffers van gender gerelateerd geweld, niet in dit afdoende aan te tonen, de overwegingen onder punt 2.3.8.3. van onderhavig arrest indachtig.

2.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.9.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Waar verzoekster zich beroept op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het moet niet bewezen worden dat de vervolging of de ernstige schade zich niet meer zal voordoen, maar wel dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat er geen concrete individuele aanwijzingen zijn dat verzoekster heden dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij terugkeer naar Georgië. Zo blijkt uit het voorgaande genoegzaam dat verzoekster voor wat betreft de bedreigingen en gewelddaden hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij in Georgië geen bescherming zou kunnen krijgen.

2.3.11. Waar in het verzoekschrift nog wordt gesteld dat bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster geen enkele rekening is gehouden met haar kwetsbaarheid als slachtoffer van psychologisch en fysiek geweld en het feit dat zij een alleenstaande ouder met minderjarig kind is, maakt zij op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. De Raad stipt verder aan dat op heden geen begin van bewijs of enig medisch stuk in voorligt die getuigt van psychologische of medische problemen. De Raad ontkent verder niet dat verzoekster in het verleden bedreigingen van haar vader en ex-man heeft ondergaan maar uit voorgaande beoordeling blijkt dat de aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn en dat zij zich in haar land van herkomst kan wenden tot de autoriteiten die blijkens de recentste landeninformatie in het algemeen niet onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Dat verzoekster een alleenstaande moeder is met een minderjarig kind doet op zich geen afbreuk aan de hoger gemaakte beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

2.3.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft ze zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.15. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS